

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Martina Láníčka a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Obec Hutisko-Solanec**
sídlem Hutisko-Solanec 512, 756 62 Hutisko-Solanec
zastoupeného advokátkou Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou
sídlem Olomoucká 261/36, 789 85 Mohelnice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem Třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti
osob zúčastněných
na řízení: 1) B. Z.
2) L. Z.
oba zastoupeni advokátem Mgr. Martinem Začalem
sídlem Třída Svobody 43/39, 779 00 Olomouc

o žalobách proti rozhodnutím žalovaného č. j. KUZL 77900/2018 ze dne 6. 11. 2018 a č. j. KUZL 64599/2018 ze dne 7. 11. 2018

takto:

- I. Žaloby se **zamítají**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou došlou soudu dne 4. 12. 2018 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. KUZL 77900/2018 ze dne 6. 11. 2018 (dále jen „napadené rozhodnutí I“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm č. j. MěÚ-RpR/25473/2018 ze dne 10. 7. 2018 (dále také jen „stavební úřad“), kterým byla v obnoveném řízení o odstranění stavby zamítnuta žádost žalobce o dodatečné povolení stavby „stavební úpravy komunikace, Hutisko – Solanec, Solanec pod Soláněm“, umístěné na pozemcích p. č. XA, XB (PK X), XC, XD, XE a XF, vše v k. ú. X (dále také jen „předmětná stavba“).
2. Dále se žalobce žalobou došlou soudu dne 4. 12. 2018 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. KUZL 64599/2018 ze dne 7. 11. 2018 (dále jen „napadené rozhodnutí II“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm č. j. MěÚ-RpR/25703/2018 ze dne 10. 7. 2018, kterým bylo v obnoveném řízení o odstranění stavby rozhodnuto o odstranění stavby „stavební úpravy komunikace, Hutisko – Solanec, Solanec pod Soláněm“, umístěné na pozemcích p. č. XA, XB (PK X), XC, XD, XE a XF, vše v k. ú. X.
3. Podle žalobce byla celá věc vyhodnocena správními orgány zcela nepatřičně. Chyby státní správy v dané věci soud již konstatoval ve svém předcházejícím rozhodnutí, žalobce však zastává názor, že se žalovaný hluboce mylí, když konstatuje, že „krajský soud svým právním názorem otevřel možnost nezákonně obnovené řízení dokončit“. Je-li totiž jednou řízení obnoveno nezákonně, nelze jej nikdy dokončit, protože se tím nezákonnost potvrzuje a nezákonné jednání by se tak mohlo stát běžným jednáním v účelovém zájmu toho kterého subjektu. Nelze v právním státě připustit pravomocné dokončení nezákonně obnoveného řízení, protože pokud co nemělo být nikdy obnoveno, nemůže být v tomto nezákonně obnoveném řízení ani rozhodnuto. Žalobce se tedy na rozdíl od správního orgánu domnívá, že prostor pro dodatečné povolení stavby existuje. Rozhodnutí žalovaného i správního orgánu prvního stupně nerespektuje předcházející soudní rozhodnutí, resp. procesní postup je v přímém rozporu s deklarovaným názorem soudu, resp., žalobce dovozuje, že ani soud nedospěl ve svém právním názoru k formulaci správného právního uvážení na základě správně zjištěných skutečností o průběhu poměrně velmi složitého správního řízení. Pokud soud došel k závěru, že obnova řízení byla nezákonná, měl se jak soud, tak následně správní orgán prvního stupně, vypořádat nejprve s touto okolností. Nelze šetřit práva jen jednoho účastníka a k druhému nepřihlížet, obzvláště v nezákonně obnoveném řízení. Pokud bylo správní řízení obnoveno nezákonně, nelze v jeho rámci přijímat žádná rozhodnutí, toto řízení nesmí vůbec proběhnout a jako takové mělo být především zastaveno pro nedostatek podmínek pro obnovu řízení. Nemělo být tedy vydáno jak rozhodnutí o dodatečném povolení stavby, tak rozhodnutí o odstranění stavby. Pokud se správní orgány řídily nesprávně vyjádřeným právním názorem soudu, je i jeho rozhodnutí nesprávné. Je-li přitom řízení obnoveno, je obnoveno „se vším všudy“ a v jeho rámci lze uplatnit vše, co v původním řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Správní orgán prvního stupně i žalovaný se řídili závazným právním názorem krajského soudu, podle kterého, i když obnova řízení neměla být vůbec povolena a za situace, kdy byla povolena, bylo povinností správního orgánu v novém řízení šetřit práva nabytá v dobré víře a mělo být tedy zohledněno, že důvodem obnovy řízení bylo pochybení správního orgánu ve formulaci výroku původního rozhodnutí o odstranění stavby a tento nedostatek měl být v obnoveném řízení napraven. Podle žalovaného tak předmětem rozhodnutí správního orgánu prvního stupně byla jediné a pouze náprava formulace původního výroku pravomocného rozhodnutí o odstranění stavby. Obnovením řízení o odstranění stavby nebyla automaticky otevřena možnost provést „řízení v řízení“, tj. dát stavebníkovi znovu možnost požádat o dodatečné stavební povolení. Správní orgány postupovaly ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 4. 2017, č. j. 22 A 49/2015-44 nebyl napaden kasační stížností.
5. Ve věci byla původně vedena dvě soudní řízení u podepsaného soudu pod sp. zn. 64 A 42/2018, ve kterém bylo projednáváno napadené rozhodnutí I, a pod sp. zn. 64 A 43/2018, ve kterém bylo projednáváno napadené rozhodnutí II.
6. Podepsaný soud dvěma rozsudky ze dne 26. 9. 2019 obě napadená rozhodnutí zrušil a zrušil také jim předcházející prvostupňová rozhodnutí.
7. Ke kasačním stížnostem osob zúčastněných na řízení zrušil Nejvyšší správní soud citované rozsudky, a to rozsudkem ze dne 31. 3. 2022, č. j. 2 As 328/2019-50 rozsudek č. j. 64 A 43/2018-38 a rozsudkem ze dne 6. 5. 2022, č. j. 2 As 327/2019-48 rozsudek č. j. 64 A 42/2018-42. Zrušovacím důvodem v obou případech byly závěry usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 2. 2022, č. j. 1 Azs 16/2021-50. NSS zdůraznil, že krajský soud v rozsudku č. j. 22 A 49/2015-44 ze dne 12. 4. 2017 zavázal žalovaného k provedení obnovy řízení v rozsahu společných ustanovení pro obnovené řízení, zejména pak § 102 odst. 7 správního řádu; žalovaný měl zohlednit, že důvodem obnovy řízení bylo pochybení správního orgánu ve formulaci výroku původního rozhodnutí o odstranění stavby. To měl být také nedostatek, který měl být v obnoveném řízení napraven. Žalovaný i stavební úřad měli v intencích tohoto právního názoru znovu rozhodnout v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. Tímto názorem byl však vázán i samotný krajský soud v dalším řízení. Pokud krajský soud zavázal žalovaného právním názorem odlišným od názoru vysloveného v rozsudku ze dne 12. 4. 2017, vybočil z principu kasační vázanosti. Krajský soud tak má posoudit, zda žalovaný postupoval ve vztahu k rozsudku ze dne 12. 4. 2017 v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s.
8. Osoby zúčastněné na řízení se ve věci vyjádřily až v řízení po zrušení původních rozsudků v rámci ústního jednání, a to pouze odkazem na podané kasační stížnosti.
9. Pro další řízení krajský soud spojil projednávané věci ke společnému projednání a rozhodnutí usnesením ze dne 31. 10. 2022; věci jsou tak nadále vedeny pod jednou spisovou značkou 64 A 42/2018.

Zjištění z obsahu správních spisů

10. Z obsahu správních spisů krajský soud v rozsahu potřebném pro rozhodnutí v projednávané věci zjistil, že dne 26. 11. 2004 se osoby zúčastněné na řízení obrátily na stavební úřad se stížností na realizaci terénních úprav při rekonstrukci mostu v prostoru u Kamenného mostu v k. ú. H.-S. Dne 20. 7. 2005 zahájil stavební úřad řízení o odstranění předmětné stavby dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále také jen „starý stavební zákon“). Jelikož přes opakované prodlužování

lhůty k podání žádosti o dodatečné povolení stavby stavebník – žalobce – takovou žádost nepodal, rozhodl stavební úřad dne 24. 6. 2008 o nařízení odstranění této stavby; rozhodnutí nabylo právní moci dne 25. 7. 2008. Usnesením stavebního úřadu ze dne 31. 8. 2009 byla žalobci stanovena prodloužená náhradní lhůta k odstranění stavby do 31. 10. 2009. Dne 7. 10. 2009 sdělil žalobce stavebnímu úřadu, že nepovolený stav byl upraven v souladu s rozhodnutím o nařízení odstranění stavby tak, že byl obnoven stav před povodněmi v roce 1997.

11. Dne 7. 12. 2009 se na stavební úřad obrátily osoby zúčastněné s žádostí o obnovu řízení, kterou odůvodnily obsahem usnesení Okresního soudu ve Vsetíně, pobočka ve Valašském Meziříčí ze dne 10. 6. 2009, podle kterého je předmětné rozhodnutí o odstranění stavby absolutně materiálně nevykonatelné. Následně poté, co bylo stavebním úřadem opakovaně rozhodnuto o zamítnutí obnovy řízení pro neexistenci zákonných důvodů, bylo po opakovaném zrušujícím rozhodnutí žalovaného na základě jeho závazného názoru rozhodnuto stavebním úřadem dne 1. 8. 2011 o obnově řízení ve věci odstranění předmětné stavby a toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 11. 2011.
12. V návaznosti na uvedené podal žalobce dne 21. 2. 2012 žádost o dodatečné povolení předmětné stavby; předmětná stavba byla poté ve výsledku dodatečně povolena rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 31. 10. 2014, které bylo k odvolání osob zúčastněných na řízení potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 3. 2015.
13. Proti poslední jmenovanému rozhodnutí žalovaného brojily osoby zúčastněné na řízení žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který svým rozsudkem ze dne 12. 4. 2017, č. j. 22 A 49/2015-44 uvedené rozhodnutí žalovaného, jakož i přecházející rozhodnutí stavebního úřadu, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V tomto rozsudku zavázal krajský soud správní orgány právním názorem, že obnova řízení, která byla povolena stavebním úřadem dne 1. 8. 2011 ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 11. 2011, byla povolena nezákonně pro nenaplnění zákonných důvodů ve smyslu § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Za situace, kdy byla, byť nezákonně, povolena obnova řízení, bylo povinností správního orgánu vycházet ze společných ustanovení pro obnovené řízení, zejména pak § 102 odst. 7 správního řádu, tedy šetřit práva nabytá v dobré víře. Mělo tedy být správními orgány zohledněno, že důvodem obnovy řízení bylo pochybení správního orgánu ve formulaci výroku původního rozhodnutí o odstranění stavby, a to měl být také nedostatek, který měl být v obnoveném řízení napraven. Žalobci byli podle krajského soudu v dobré víře, že původní rozhodnutí o odstranění stavby je v souladu s právem a nikdy netvrdili opak. Nebyly dány žádné skutkové okolnosti, pro které by mělo být řízení doplňováno, a proto mělo být zaměřeno pouze na změnu formulaci výroku o odstranění stavby tak, aby se stal vykonatelným. Obnovením řízení o odstranění stavby tak podle soudu nebyla automaticky otevřena možnost provést „řízení v řízení“, tj. dát stavebníkovi znovu možnost podat žádost o dodatečné povolení stavby.
14. Po vrácení věci soudem k dalšímu řízení stavební úřad rozhodnutím ze dne 10. 7. 2018 zamítl žádost žalobce o dodatečné stavební povolení předmětné stavby, přičemž toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobce potvrzeno žalobou napadeným rozhodnutím I. Zároveň stavební úřad rozhodl o odstranění stavby, přičemž toto rozhodnutí bylo potvrzeno napadeným rozhodnutím II. Správní orgány obou stupňů ve svých

rozhodnutích vycházely z právního názoru krajského soudu, kterým byly ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázány.

Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud po ověření, že jsou splněny veškeré procesní podmínky řízení, přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci rozhodl u ústního jednání dne 6. 12. 2022, u kterého setrvali účastníci i osoby zúčastněné na řízení na svých stanoviscích.
16. Jak je uvedeno výše, krajskému soudu v nynějším řízení v důsledku vázanosti právním názorem NSS ve smyslu § 110 odst. 4 s. ř. s. zbývá pouze posoudit, zda žalovaný postupoval při vydání napadených rozhodnutí v souladu s právním názorem krajského soudu vysloveným v rozsudku ze dne 12. 4. 2017. Lze na tomto místě připomenout, že již v rozsudcích ze dne 26. 9. 2019 krajský soud konstatoval, že správní orgány postupovaly v souladu s právním názorem soudu vysloveným v uvedeném předcházejícím rozsudku. Je-li nyní úkolem soudu posoudit pouze otázku postupu žalovaného ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. v návaznosti na právní názor vyslovený v rozsudku ze dne 12. 4. 2017, nezbývá než setrvat na již vyjádřeném stanovisku, že žalovaný postupoval zcela v souladu s právním názorem, jímž byl vázán.
17. Správní orgány správně zohlednily, že důvodem obnovy řízení bylo pochybení správního orgánu ve formulaci výroku původního rozhodnutí o odstranění stavby, a (v zásadě pouze) to měl být nedostatek, který měl být v obnoveném řízení napraven a že obnovením řízení o odstranění stavby nebyla automaticky otevřena možnost provést „řízení v řízení“, tj. dát stavebníkovi znovu možnost podat žádost o dodatečné povolení stavby. Za uvedené situace nezbylo správním orgánům, než zamítnout žádost o dodatečné povolení předmětné stavby a zároveň rozhodnout o jejím odstranění, neboť jim nebyl dán prostor pro jiný postup. Žalovaný tudíž zcela správně napadenými rozhodnutími žalobcem podaná odvolání zamítl a napadená prvostupňová rozhodnutí potvrdil.
18. Krajský soud v této chvíli již nemá prostor k jinému postupu a jiným úvahám, neboť je striktně vázán právním názorem vysloveným v kasačních rozsudcích.

Závěr a náklady řízení

19. Za uvedené situace nezbylo, než dospět k závěru, že žaloby nejsou důvodné. Soud je proto ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
20. Ačkoli byl žalovaný úspěšný, svého práva na náhradu nákladů řízení se výslovně vzdal, nadto jeho náklady nepřevýšily náklady spojení s jeho úřední činností.
21. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení soud rozhodl v souladu § 60 odst. 5 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustná** kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Nepřípustná je taková kasační stížnost, na níž dopadají výluky z přípustnosti stanovené v § 104 s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

Olomouc 6. prosince 2022

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu